

Той приказваше распадено, исторіиѣ на добрий-
атъ старецъ, при тва и благороднитѣ му и ма-
жественны чувства, които хранеше презъ всичкото
си пребываніе въ селацинѣ на Елѣнѣ, лю-
бовѣ, и почестѣ, хранеше къмъ Господаритѣ
си, които бѣха злѣ расположены къмъ него, и има-
ха го за не благодаренъ, както и дщеря му.
Слѣдъ тѣя говори и за неисканнѣ-тъ обичъ, ко-
ито имаше Марія къмъ Огедътъ си, какъ тя
удовлетворяваше и най малки те му желанія и
поиска, безъ да ся лени, за милостъта ѣ, за трпе-
ніето ѣ и цѣломъдріето ѣ. — Отъ тоя разговоръ,
всичкиѣ ся нажалиха и очити имъ ся нажал-
ниха съ слъзы, особенно Амалина майка, чув-
ствувахе безкрайно състраданіе. —

Тоя часъ, младата Графиня, съ единъ рѣкъ
дръжаща Марія, а съ друга *цѣпоносното па-*
нерче, влезе въ стаѣтъ. Всички-тъ ги посрѣщ-
наха; и пріяхъ Марія съ най горѣщъ предан-
ность, и нежнъ привѣтливость.

Графътъ като ѣх улови за рѣкъ, рече ѣ
съ благость: » Окаянно и любезное чадо, колко си
пожльтила! и отслабнала! Безразсѣдната ны постанка,
стана причина да ся променѣтъ розинитѣ ти страни,
и покры младото ти чело съ бръчкитѣ на нещас-
тіето. Нъ, прости ни. Ще употребимъ всеко срд-
ство, за да възвърнемъ розитѣ на странитѣ ти.
Испадихме тя изъ отеческитѣ къщѣ, нъ отъ се-
га натаѣтъ е твоя. Давамъ ти всичкитѣ соб-
ственности, на хубошата малка къща, близо до Евх-